

talelser af Venstres Ordfører i det andet Ting, som var Medlem af Delegationen, og paa disse har jeg bygget Tanken om at faa en Forhandling om denne Sag. Hvad Øsalget angaar, bebrejder det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds mig, at jeg har brugt den Ytring, at det var ydmygende for et Land og en Nation at skulle sælge Landsdele. Det ærede Medlem lod ogsaa paa dette Punkt sin Fantasi løbe af med sig og mente, at denne Udtalelse for mit Vedkommende var Udtryk for en Slags Velvillie overfor Højre, som han mente, vi nu skulde staa i nærmere Forbund med ved de kommende Valg. Ogsaa dette er ren Fantasi af det ærede Medlem. Ingen kan efter min Mening nægte, at det er en Ydmygelse for et Folk at sælge Landsdele med den Motivering, som det ærede Medlem jo ogsaa gav, at man ikke har været i Stand til at op hjælpe dem og stille dem paa en saadan Maade, at de ikke er bedre tjente med at gaa til et andet Land fremfor at blive under det danske Monarki. Det er selvfølgelig beklageligt; men saaledes sker der saa meget i Verden, om hvilket man maa sige: Sandheden er den, at det og det bør ske, og man kan give sit Samtykke til det, men man beklager, at Forholdene har ført dertil. Saaledes ser jeg paa Sagen, og det er ikke af nogen anden Grund, jeg har brugt den nævnte Ytring. Alt det andet, det ærede Medlem fantaserede over, at der skulde ligge deri, skænker jeg ham. Det har ikke noget med Sagen at gøre.

Hvad der særlig har interesseret det høje Ting under disse Forhandlinger, er jo imidlertid, at det nu er blevet klart, at der foreligger Misforstaaelser mellem dem, der har deltaget i Forhandlingerne. Nu siger den højtærede Konseilspræsident: Ja, hvis der er noget Parti, der ønsker, at Forhandlingerne skal tages op igen, kan man sige til, saa vil de blive taget op. Hertil vil jeg svare, at er der nogen, der maatte være kaldet til at tage disse Forhandlinger op igen, er det den højtærede Konseilspræsident, som har ledet dem. Det er jo efter Kongens Henvendelse til Konseilspræsidenten, at denne har sørget for at faa disse Forhandlinger i Gang, og det er ham, der har ledet dem, og dersom den højtærede Konseilspræsident her har faaet et Indtryk af, at Forhandlingerne er førte saaledes, at den ene Part ikke rigtig har faaet Klarhed over den andens Standpunkt, saa mener jeg, det er hans Pligt at tage dem op paa ny. Det er dog klart, det fremgaar af Forhandlingerne, at dersom der fra den højtærede Konseilspræsidents Side havde foreligget et Spørgs-

maal til Venstre om, hvorvidt Venstre kunde acceptere et Ministerium med Handelsministeren som Konseilspræsident og 12 andre Medlemmer, 3 valgte af hvert af Partierne, saa vilde et saadant Forslag være blevet accepteret. Den højtærede Minister siger, at han kunde ikke som den loyale Mand, han er, gaa til Kongen og søge at paavirke Kongen til at udnævne Christopher Hage til Konseilspræsident, naar der fra anden Side var nævnt ikke ham alene, men ogsaa Grev Frijs. Det forekommer mig, at der ikke var noget i Vejen for, at den højtærede Minister kunde have gjort det. Men hele Stillingen, saaledes som den har udviklet sig, er jo blevet vanskeliggjort derved, at det her ikke er gaaet til med Forhandlingen om et nyt Ministeriums Sammensætning, saaledes som det plejer at gaa til, naar man taler om et nyt Ministerium. Saa plejer der nemlig at være Vakance, idet det tidligere Ministerium har indgivet sin Demissionsbegæring. Det har det nuværende Ministerium ikke gjort. Dette Ministerium har kun villet forhandle paa Grundlag af, om der kunde tilvejebringes en Forstaaelse om et eventuelt Samlingsministerium. Men jeg gentager: Hvis den højtærede Minister maa erkende, at han som Leder af disse Forhandlinger ikke har faaet bragt den nødvendige Klarhed over Forholdene, saa er det ham og ikke et andet Parti, der er kaldet til og, forekommer det mig, pligtig til at tage Forhandlingerne op paa ny.

Spørgsmaalet om Øsalget er jo blevet skudt ud i anden Række, idet Forhandlingerne nærmest har koncentreret sig om Ministeriets Sammensætning (Afbyrdelse.) Ja, deri tilspidsede de sig til sidst. Om Øsalget vil jeg sige, at det forekommer mig ganske naturligt, at naar den nuværende Regering gaar ind paa at være Meddeltager i eller være med til at danne et nyt Ministerium, et Samlingsministerium, saa kaldes dette Ministerium til at optage de Sager, der ligger, og dem, der kommer til at ligge for, til Afgørelse. Her er det, at Ministeriet staar stejlt paa, at dette Ministerium vil sørge for at faa Øerne solgt og ikke vil overlevere denne Sag til et andet Ministerium. (Modsigelse.) Det forekommer mig, at ogsaa paa det Punkt er der Uoverensstemmelse i Opfattelserne. Men jeg gentager, at der er ikke Anledning for mit Parti til at forlange en ny Forhandling om denne Sag; jeg mener, at det er selve Konseilspræsidenten, der maatte være kaldet til som den, der paa Kongens Vegne har indledet disse Forhandlinger, at sørge for, at de kom til fuld Klarhed, saa det blev